

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 5Cb/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120400451
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Kyseľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2021:6120400451.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou JUDr. Gabrielou Kyseľovou, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom Dvořákovo nábřežie 8/A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 928 422, v konaní o zaplatenie 130 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 130 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 130 Eur od 23.04.2020 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobcovi sa proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na súd sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 130 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 130 eur od 23.04.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobou odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX došlo v J. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Toyota Rav 4, EČV: J. XXXBS, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená U.. W. P., W. M. S., U.: XX XXX XXX, s miestom podnikania: J. námestie XXX/X, XXX XX J. (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla Kawasaki Versus, EČV: J v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 32/2020 zo dňa 19.03.2020, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky Mitsubishi Outlander, EČV: Y. V., za nájomné vo výške 67,50 eur bez DPH denne a za jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 25,- eur bez DPH. V zmysle Protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 32/2020 bolo náhradné vozidlo dané do užívania poškodenému dňa 19.03.2020. Nájom náhradného vozidla trval od 19.03.2020 do 24.03.2020, t.j. po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou, po ktorú dobu nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom, pre vzniknutú škodu disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia vykonávania svojej zárobkovej činnosti. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0382020 zo dňa 24.03.2020, splatnú dňa 31.03.2020 na sumu 430,- eur bez DPH za dobu od 19.03.2020 do 24.03.2020, t.j. 6 dní. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Vynaložením predmetných

nákladov na nájom náhradného vozidla poškodenému vzniká voči žalovanému nárok na ich náhradu. Poškodený dňa 24.03.2020 odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla vo výške 430,- eur bez DPH spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými, na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z faktúry č. 0382020, v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.03.2020 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 430,- eur bez DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným, listom zo dňa 24.03.2020.

3. Žalovaný listom zo dňa 08.04.2020 oznámil žalobcovi, že dňa 07.04.2020 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti a že žalobcovi bude poskytnuté poistné plnenie vo výške 300,- eur. Zároveň uviedol, že nepriznanými nákladmi sú poplatok za prístavenie a prevzatie vozidla a cena prenájmu bola priznaná vo výške obvyklej pre daný región. Ku kráteniu poistného plnenia o poplatok za prístavenie vozidla neuviedol žalovaný žiaden dôvod a ani tvrdenie o cene prenájmu bližšie nevysvetlil a neodôvodnil. Dňa 14.04.2020 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za nájom náhradného motorového vozidla poškodeným vo výške 300,- eur. Žalovaný tak svojvoľne a bezdôvodne krátil poistné plnenie, a teda konal v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávkou žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 130,- eur predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vo výške 430,- eur a poskytnutým poistným plnením vo výške 300,- eur. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila i súdna prax, v zmysle ktorej skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním, nespôsobuje rozpor s ust. § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dĺžnikom v tomto prípade je práve žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky ani podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol postúpený. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený tak v rámci jedného dokumentu súčasne uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody a zároveň postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k reálnemu úbytku v majetkovej sfére žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 13Cob/49/2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 9Co/300/2018). K postupovanej pohľadávkou žalobca uviedol, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej poistencom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy, a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo.

4. Užívanie prenajatého náhradného vozidla po celkovú dobu od 19.03.2020 do 24.03.2020, t.j. do doručenia krycieho listu poisťovňou, bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného

motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poisťnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015). Dojednané nájomné vo výške 430,- eur, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.09.2019, sp. zn.: 11Co/187/2019); boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas doby, keď sa po nevyhnutnú dobu nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc, v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn.: 13Cob/116/2018).

5. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poisťného plnenia vo výške 130,- eur žalobcovi ako postupníkovi, a to ku dňu 23.04.2020, nakoľko bol povinný poskytnúť poisťné plnenie žalobcovi do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie, t.j. po 07.04.2020. Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania poukázal na, v súdnej praxi vyslovený názor v obdobných súdnych sporoch, v zmysle ktorého pri akceptácii názoru vysloveného v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až dorúčením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá mu bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, by v zásade poisťovňa bola hrozbou sankcie v podobe úroku z omeškania motivovaná iba k splneniu svojich nepeňažných povinností riadne prešetriť poisťnú udalosť a výsledok oznámiť poškodenému, ale nie k plneniu svojej povinnosti peňažného charakteru, poskytnúť peňažné plnenie. Dovodené do ad absurdum - pre poisťovňu by bolo výhodné a priori každý poisťný nárok odmietnuť a každú poisťnú udalosť iba prešetriť, oznámiť poškodenému v každom prípade akékoľvek dôvody, pre ktoré odmieta poskytnúť poisťné plnenie a poisťné plnenie poskytnúť až v dôsledku podanej žaloby. Nie každý poškodený by svoj nárok uplatnil súdnou cestou a prípadné neuplatnené nároky poškodených by mohli prevýšiť eventuálne náklady poisťovne na úhradu trov konania žalobcov. Takýto postup poisťovne by podľa názoru odvolacieho súdu nebol v súlade so spravodlivosťou. Poškodený by bol tzv. nedobrovoľným veriteľom, t.j. veriteľom, ktorým sa stal nie na základe svojej vôle, ale nútene - nedobrovoľne, v dôsledku protiprávneho konania, z ktorého mu vznikla škoda. Navyše výklad, podľa ktorého by jedna kategória dlžníkov (poisťovne pri nárokoch z povinného zmluvného poistenia) bez legitímneho dôvodu z hľadiska možnosti uplatnenia úrokov z omeškania voči nim, mala byť vo výhodnejšom postavení oproti iným dlžníkom, podľa názoru súdu naráža aj na ústavný princíp rovnosti (čl. 12 ods. 1 Ústavy) a právo vlastníť majetok (čl. 20 Ústavy). Vedený týmito úvahami sa odvolací súd nestotožnil s názorom vysloveným v rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133). Žalobca sa vzhľadom na vyššie uvedené týmto návrhom domáha uloženia povinnosti žalovanému na zaplatenie istiny vo výške 130,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 130,- EUR od 23.04.2020 do zaplatenia v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z..

6. V uvedenej veci (upomínací) súd vydal dňa 26.10.2020 pod č.k. 10Up/1916/2020 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný včas odpor s odôvodnením a žalobca v súlade s ust. § 14 ods. 1 a 2 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní (ďalej len „ZoUK“) navrhol pokračovanie v konaní, preto bola vec postúpená Okresnému súdu Námestovo ako súdu vecne a miestne príslušnému podľa § 14 ods. 3 ZoUK.

7. Žalovaný vo včas podanom odpore neuznal nárok žalobcu poukazujúc na to, že žalobca svoj nárok odôvodňuje zo skutočnosti, že dňa XX.XX.XXXX došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Toyota Rav4, EČV: J. (ďalej len „MV“), ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený W. P. W. M. S. (ďalej len „poškodený“). Škodová udalosť mala byť spôsobená prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného, ktorý ju eviduje pod č. 9529651496 (ďalej len „škodová udalosť“). Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného MV a bezprostredne na to uzavrel Zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 32/2020 zo dňa 19.03.2020

(ďalej len „Zmluva o nájme“), na základe ktorej mal žalobca prenajať poškodenému náhradné motorové vozidlo. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 0382020 zo dňa 24.03.2020 na sumu 430 eur bez DPH (ďalej len „faktúra“). Uvedená suma je za obdobie od 19.03.2020 do 24.03.2020, t.j. 6 dní, pričom výška denného nájomného predstavovala 67,50 eur bez DPH. Vo fakturovanej sume je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla. Poškodený uzavrel so žalobcom dňa 24.03.2020 zmluvu o postúpení pohľadávky, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce zo škodovej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla. Žalobca si uplatnil u žalovaného náhradu škody listom zo dňa 24.03.2020. Žalovaný vybavil poistnú udalosť, a to tak, že poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 300 eur, ktoré považuje žalobca v zmysle podaného žalobného návrhu za ničím neodôvodnené. Mal za to, že žalobca nespĺňa zákonné kritéria požadované ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku, nakoľko podľa § 132 ods. 1 tohto ustanovenia sa v žalobe „okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.“ Zároveň podľa § 132 ods. 2 tohto ustanovenia „opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. V tomto smere mal za to, že žalobca mal v žalobe v časti - opisu skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok, označiť a presne špecifikovať skutočnosti a dôkazy, o ktoré svoj návrh opiera. Žalobca pritom nešpecifikoval základné údaje - napríklad o samotnom priebehu škodovej udalosti, o mieste a čase pristavenia a prevzatia náhradného motorového vozidla. Žalobca však údaje o týchto podstatných náležitostiach neuviedol, niektoré síce vyplývajú z príloh, čo však absolútne nie je, vzhľadom na znenie ustanovenia § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku, postačujúce. Súčasne zo samotnej zmluvy o nájme nie je zrejmé, kto predmetnú zmluvu za prenajímateľa a nájomcu uzatvára, nakoľko absentujú mená osôb pri podpisoch, ktoré sú ku zmluve pripojené. V predmetnej zmluve, ako ani v jej prílohe, nie je uvedené miesto odovzdania a prevzatia náhradného motorového vozidla. Ďalej mal za to, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Z uvádzaného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. A potom uvedené znamená, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje žalobcom predložená (v rámci predmetného súdneho konania) faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený. V zmysle ustanovenia § 524 ods. 1 OZ „veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.“ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na znenie ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že ak poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť Zmluvu o postúpení. Uzatvorením Zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka. K úhrade faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu údajne realizovaného v žalobcom predloženej Zmluve o postúpení ako to uvádza žalobca. Vychádzajúc zo Zmluvy o postúpení totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že Žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní.

8. V zmysle Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008: „Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Absolútne neplatný právny úkon, je právny úkon, ktorý nie je dovolený. O takúto nedovolenosť a teda absolútnu neplatnosť právneho úkonu ide vtedy, ak svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo zákon obchádza. Obchádzanie zákona obsahom alebo účelom urobeného právneho úkonu spravidla znamená, že právny úkon neodporuje síce výslovnému zneniu ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol.“ S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu Zmluvy o postúpení medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcej sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom Zmluvy o postúpení malo byť

(podľa tvrdení žalobcu) postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi (t. j. neexistujúci predmet postúpenia), považoval takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný.

9. K samotnému nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla uviedol, že jeho vznik žalobca neopiera o žiadne zákonné ustanovenie. Tento nárok voči žalovanému vyslovene zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o PZP“) neuvádza a takisto nevyplýva ani z Občianskeho zákonníka. Žalobca zároveň nijako nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V čestnom prehlásení poškodeného zo dňa 24.03.2020 tento uviedol, že od žalobcu mal prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise a v tomto období nemal možnosť použiť iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol preňho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti. Žalovaný v tejto súvislosti uviedol, že toto tvrdenie poškodeného nie je nijakým spôsobom špecifikované ani inak zdokladované, ide len o formulár, ktorý žalobca využíva vo viacerých súdnych sporoch bez rozdielu, preto ho považoval za účelové. Mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v otázke preukázania účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia žalovaným sa odvolal na oznámenie o poistnom plnení zo dňa 08.04.2020, v zmysle ktorého bola priznaná výška denného nájmu obvyklá pre daný región a zároveň neboli priznané náklady za pristavenie a prevzatie vozidla. Z oznámenia sa teda žalobca preukázateľne dozvedel, z akých dôvodov a v akom rozsahu bolo poistné plnenie zo strany žalovaného poskytnuté. Žalobca pritom neuviedol ani nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali poskytnutie vyššej sumy, než aká už bola poskytnutá. Ďalej žalovaný uviedol, že namieta uplatňovaný úrok z omeškania, nakoľko má za to, že si splnil voči poškodenému všetky povinnosti, nakoľko poskytol a zároveň uviedol, z akých dôvodov nebola uplatnená výška priznaná v plnom rozsahu. To, že žalobca sa nestotožňuje s takýmto odôvodnením, nemožno vykladať tak, že žalovaný si túto svoju povinnosť nesplnil, a prijať záver, že sa tak žalovaný dostal do omeškania. Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017. Z tohto dôvodu mal za to, že akékoľvek ďalšie nároky žalobcu alebo poškodeného sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné. Nárok na úhradu akýchkoľvek ďalších nákladov žalobca nijako nepreukázal.

10. Súd konal a rozhodol podľa § 180 CSP v neprítomnosti strán sporu - ich zástupcov, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a to zástupca žalobcu podaním doručeným súdu dňa 26.08.2021 z dôvodu hospodárnosti konania a jeho pracovnej vyťaženia, pričom vyslovil súhlas s konaním v ich neprítomnosti. Zotrvál na žalobe a jej príslušenstve. Právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' podaním zo dňa 30.08.2021, doručenom súdu 30.08.2021 poukazom na pretrvávajúcu mimoriadnu situáciu (bez ohľadu na ukončení núdzového stavu) v súvislosti s ohrozením verejného zdravia z dôvodu ochorenia COVID-19 spôsobeného koronavírusom SARS-CoV-2 na území SR v zmysle ust. § 1 ods. 1 písm. p) Vyhlášky MS SR č. 24/2021 Z. z. v znení neskorších predpisov, súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti, návrh žalobcu žiadal zamietnuť ako nedôvodný, iné návrhy na doplnenie dokazovania nemal.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu Zmluvou o nájme č. 32/2020 zo dňa 19.03.2020, protokolom o prenájme náhradného vozidla č. 32/2020, čestným prehlásením zo dňa 24.03.2020, fa č. 0382020, vystavenou 24.03.2020 na sumu 516 eur, splatná 31.03.2020, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2020, Oznámením o postúpení pohľadávky z 24.03.2020, Uplatnením náhrady škody z postúpenej pohľadávky, Oznámením žalovaného o poistnom plnení listom žalovaného z 08.04.2020, dokladom o platne poistného plnenia 300 eur s dátumom 14.4.2020 peňažného ústavu Tatra banka, cenník spoločnosti - Náhradné vozidlo, s.r.o. platný od 11/2018, cenník prenájmu vozidiel BMW MD-Bavaria Žilina, s.r.o., cenník vozidiel spoločnosti mibacar.sk. - požičovňa a cenník prenájmu náhradných vozidiel pre rok 2019 spoločnosti SetCar sk, a.s, Sučany a zistil, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná.

12. Medzi stranami nebolo sporu o tom, že dňa XX.XX.XXXX došlo v meste J. k dopravnej nehode, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla Toyota Rav 4, C.: J. XXXBS, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená U.. W. P. W. M. S., U.: XX V. XXX, s miestom podnikania J. námestie XXX/X, XXX XX J.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Kawasaki Versus, C.: J. poistencom žalovaného - Bc. B. S., a toto vozidlo bolo v čase dopravnej

nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného (poistná udalosť bola u žalovaného evidovaná pod č. 9529651496). Poškodený dal vozidlo do opravy do autoservisu, z ktorého dôvodu bol nútený prenajať si náhradné vozidlo. Bezprostredne po odovzdaní vozidla autorizovanému servisu poškodený ako nájomca uzavrel so žalobcom ako prenajímateľom dňa 19.03.2020 Zmluvu o nájme č. 32/2020, pričom mu bolo prenajaté náhradné vozidlo - Mitsubishi Outlander, C.: Y. na dobu od 19.03.2020 do 24.03.2020, t.j. 6 dní za dohodnuté denné zmluvné nájomné 81 eur/deň, bol dohodnutý poplatok za pristavenie vozidla 30 eur (25 eur bez dph). Po skončení doby nájmu, žalobca ako prenajímateľ vystavil poškodenému ako nájomcovi faktúru č. 0382020 na sumu 516 eur splatnú 31.03.2020, ktorou účtoval nájomné za prenájom vozidla v dĺžke 6 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 81 eur (s DPH) spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie vozidla vo výške 30 eur (s DPH) predstavovalo celkovú sumu za prenájom 516 eur (486 eur + 30 eur). Tieto skutkové okolnosti boli žalobcom napokon preukázané aj Zmluvou o nájme č. 32/2020 uzavretou dňa 19.03.2020, protokolom o prenájme náhradného vozidla č. 32/2020, čestným prehlásením poškodeného o tom, že počas obdobia nájmu nemali k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti. Žalovaný oznámením o poistnom plnení uskutočnenom jeho listom zo dňa 08.04.2020 poskytol poistné plnenie vo výške 300 eur, čoho dôkazom je potvrdenie o transakcii na účte žalobcu vedenom v Tatra banke dňa 14.04.2020, kedy bolo poistné plnenie vo výške 300 eur pripísané na účet, po vlastnom posúdení počtu servisných hodín, primeranej dobe zapožičania vozidla a ceny prenájmu. Žalovaný neuznal náklady, z ktorého dôvodu poskytnuté poistné plnenie krátil - o náklady za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 25 eur a o cenu prenájmu v sume 105 eur, ktorá bola priznaná vo výške obvyklej pre daný región. Pred samotným oznámením o poskytnutí poistného a ukončení šetrenia poistnej udalosti dňa 24.03.2020 žalobca ako postupník uzatvoril s poškodeným ako postupcom Zmluvu o postúpení pohľadávky v sume 430 eur bez DPH, ktorá vznikla postupcovi titulom nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 5.3.2020 na vozidle poškodeného, pričom postupník sa zaviazal uhradiť postupcovi - poškodenému odplatu vo výške 430 eur bez DPH s tým, že zároveň podľa bodu 5 tejto zmluvy sa ich vzájomné nároky zároveň započítali. To žalobcu oprávňovalo vymáhať si postúpenú pohľadávku vo vlastnom mene a na vlastný účet. Uvedené postúpenie oznámil postupca - poškodený žalovanému listom zo dňa 24.03.2020, a preto žalovaný po ukončení šetrenia poistnej udalosti (čiastočne) plnil v prospech žalobcu ako nového nadobúdateľa pohľadávky.

13. Žalovaný v rámci procesnej obrany teda nespochybnil, že právny predchodca žalobcu - poškodený v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou zapríčinenou škodcom, ktorého vozidlo bolo u neho poistené, užíval prenajaté motorové vozidlo v období od 19.03.2020 do 24.03.2020, t.j. v rozsahu 6 dní, ale namietal výšku dohodnutého nájomného, ktoré nie je obvyklé pre daný región a jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30 eur (s DPH) a aj to, že vznik týchto nákladov žalobca neoprel o žiadne ustanovenia zákona v tom smere, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. Namietal tiež absolútnu neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky.

14. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla už bolo viacerými súdmi ustálené, že pokiaľ poškodenému z titulu škodovej poistnej udalosti bol vnútený taký skutkový a právny stav, keď nemohol užívať svoje motorové vozidlo po dobu jeho opravy a tým sa ocitol v stave nutnosti zabezpečiť si náhradného motorového vozidla po dobu opravy svojho vozidla, tak náklady nájomného z takéhoto stavu vzniknuté, sú nákladmi, ktoré je žalovaný, ktorého klient spôsobil škodu, povinný žalobcovi v rámci vzniku poistnej udalosti, zaplatiť. Doba opravy poškodeného motorového vozidla nemohol, resp. nemal ako poškodený možnosť ovplyvniť, preto ani doba prenájmu náhradného motorového vozidla nebola situáciou, že by tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla z titulu vzniknutej poistnej udalosti ako škodovej udalosti. Poškodený teda prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné vozidlo využíval na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo - pre účely podnikania, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Súd potom uzavrel, že poškodený bol nútený užívať náhradné vozidlo a jeho prenájom bol účelný, ide o náklady, ktoré boli poškodeným nutne a účelne.

15. Vo vzťahu výške nájomného súd uvádza, že žalobca v rámci procesnej obrany proti tvrdenia žalovaného súdu deklaroval a preukázal ponuky - ceny nájomného v iných aut požičovňach v danom regióne, t.j. regióne Žilina, z ktorých vyplýva, že cena denného nájomného za porovnateľné vozidlá je vo

výške 120 eur s DPH za vozidlo BMW X1 v spoločnosti MD Bavaria Žilina, s.r.o. Žilina, denné nájomné vo výške 280 eur s DPH za vozidlo BMW X1 je v spoločnosti MIBACAR Žilina alebo vo výške 105,60 eur s DPH je v spoločnosti SetCar.sk, Sučany t.j. žalobcom stanovená cena nájomného vo výške 100 eur s DPH nie je cenou, ktorá by bola neobvyklá pre daný región. Žalobca zároveň poukázal na to, že nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poisťné podmienky, ktorými sa riadi požičovanie automobilov u jednotlivých poisťovní. V tejto súvislosti žalobca poukázal na judikatúru - rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, s ktorou sa súd stotožnil. Skutočnou škodou je totiž aj nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer. Judikatúrou bolo v tejto veci už ustálené, že pokiaľ poškodenému z titulu škodovej poisťnej udalosti bol vnútený skutkový a právny stav, keď nemohol užívať svoje motorové vozidlo a tým sa ocitol v stave nutnosti zabezpečenia si náhradného motorového vozidla po dobu opravy svojho vozidla, nie je možné spravodlivo požadovať, aby poškodený si v takejto situácii robil prieskum trhu o najnižšom nájomnom za poskytnutie náhradného motorového vozidla. Žalovaný, hoci namietal výšku nájomného, riadne nepreukázal primeranosť a obvyklosť výšky nájomného. Žalobca predložil cenníky iných spoločností - požičovní ohľadom prenájmu náhradných a porovnateľných vozidiel, z ktorých vyplynulo, že cena nájmu pre vozidlo obdobnej triedy je vyššia, potom cena uhradená poškodeným titulom nájomného je cenou bežnou, obvyklou.

16. Pokiaľ ide o žalovaným neuznaný jednorazový tzv. paušalizovaný poplatok za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 25 eur bez DPH, t.j. o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, dojednanie tohto poplatku bolo priamo súčasťou zmluvy o nájme a je obvyklou súčasťou dohodnutej ceny nájmu, a preto ak si poškodený prenájme vozidlo musí vynaložiť náklady aj formou tohto tzv. paušalizovaného poplatku. Poškodený tento poplatok zaplatiť v súvislosti s nájmom náhradného vozidla, a preto patrí medzi náklady nájmu, ktoré je povinný žalovaný nahradiť. Žalovaný krátenie tohto poplatku skutkovo a ani dôkazne nepodložil. Vo vzťahu k tomuto poplatku súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017, ktorý vychádzal z toho, že poplatok predstavuje náklad, ktorý vznikol v priamej príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poisťnej udalosti ku vzniku tohto nákladu by nedošlo. Z uvedeného vyplýva, že ak bol poplatok za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 25 eur s DPH dojednaný a poškodený tento poplatok ako súčasť nájomného zaplatil, má nárok na jeho náhradu voči poisťovni, u ktorého je vozidlo škodcu poistené.

17. Vo vzťahu k námietke žalovaného týkajúcej sa aktívnej vecnej legitímácie žalobcu posudzovanej v nadväznosti na posúdenie (ne) platnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky a judikát NS SR sp. zn. 4ObO 20/2007 zo dňa 29.01.2008 súd uvádza, že postupovaná pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré boli obsahom Zmluvy o postúpení, a to odplatnosť postúpenia (a tá bola dohodnutá v bode 4 Zmluvy o postúpení pohľadávky) a na vzájomné započítanie pohľadávok obsiahnuté v bode 5 tejto zmluvy. K zániku záväzku z faktúry č.0382020 vo výške 430 eur bez DPH došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnutie náhradného vozidla oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupcu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Vzájomné pohľadávky u právneho predchodcu žalobcu (poškodeného) a žalobcu boli vysporiadané, keďže nárok na úhradu odplaty za postúpenie budúcej pohľadávky a nárok na úhradu nájomného za náhradné vozidlo, sa podpisom Zmluvy o postúpení pohľadávky započítali, čím reálne došlo k ich úhrade a zániku § 580 OZ. V zmysle ust. § 581 ods. 3 OZ, dohodou účastníkov možno započítaním vyrovnáť aj pohľadávky uvedené v ods. 1 a 2.. Súd je potom názoru, že žalobca je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia voči žalovanému, ktorý napokon túto právnu skutočnosť uznal, keďže poisťné plnenie - jeho časť poukázal práve žalobcovi po tom, čo mu bolo oznámené postúpenie pohľadávky a po tom, čo žalovaný ukončil šetrenie poisťnej udalosti. Ak by mal žalovaný akékoľvek pochybnosti o postúpení predmetnej pohľadávky nepoukázal by krátené poisťné plnenie na účet žalobcu. O aktívnej vecnej legitímácii žalobcu niet dôvodu pochybovať, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok došlo k postúpeniu pohľadávky a jej príslušenstva a k postúpeniu všetkých práv s tým spojených podľa § 524 ods. 2 OZ. Žiadne dôvody, pre ktoré by mala byť Zmluva o postúpení pohľadávok absolútne neplatná súd nezistil.

18. Súd potom žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie istiny 130 eur s úrokom z omeškania, ktorého výška bola určená podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., pričom za deň omeškania bol určený deň nasledujúci po uplynutí 15 dňa po

skončení šetrenia poistnej udalosti, v rámci ktorej lehoty bol žalovaný povinný plniť, t.j. po 7.4.2020 - § 797 ods. 3 OZ v spojení s § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z..

19. Právne posúdenie súd založil na ust. § 4 ods. 1 a 2 písm. b), ods. 4, § 11 ods. 7, § 15 ods. 1, zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) a § 442 ods. 1 a 2, § 443 Občianskeho zákonníka.

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a z dôvodov podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keďže žalobca mal vo veci plný úspech.

21. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom - § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu ukladá exekučný titul, možno vykonať exekúciu podľa § 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.